

ΛΙΝΔΟΣ
LINDOS
ΡΟΔΟΣ / RHODES

ΛΙΝΔΟΣ
LINDOS
ΡΟΔΟΣ / RHODES

ΛΙΝΔΟΣ LINDOS

ΚΕΙΜΕΝΑ: Ι. Χ. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΝΩΣ - OFFICE COM.
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΒΙΒΛΙΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ Α.Ε.Π.Ε.Ε.

TEXT: I. CH. PAPACHRISTODOULOU
GENERAL SUPERVISION: PUBLICATIONS DEPARTMENT
DESIGN & LAYOUT: ZARIFOPOULOS MINOS - OFFICE COM.
PRINT: BIBLIOSYNERGATIKI S.A.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ INFORMATION
T: 22440 31258

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - HELLENIC REPUBLIC
Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού
Ministry of Culture & Tourism

2011 © ΤΑΜΕΙΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
2011 © ARCHAEOLOGICAL RECEIPTS FUND
www.tap.gr

Χρηματοδότηση έκδοσης: ΟΠΑΠ Α.Ε.
Edition sponsored by ΟΠΑΠ S.A.

III LIN

«Η Λίνδος είναι ο βράχος της».
Ο βράχος αυτός, ύψ. 116 μ., αποτελεί το φυσικό τελείωμα του τοπίου της Λίνδου, ξερού και επιβλητικού μέσα στη γύμνια του, που περιβάλλεται ολόγυρα από τη θάλασσα, ώστε η Λίνδος «να χαίρεται καμαρωτή το πέλαγο» (Λίνδος πόντω ἀγαλλομένη).

Η Λίνδος δεν φαίνεται να είχε ιδιαίτερη σπουδαιότητα στις πρώιμες πολιτισμικές περιόδους, αν και υπάρχουν από την ακρόπολη σποραδικά ευρήματα της νεολιθικής περιόδου και της εποχής του Χαλκού. Πάντως η μυθική παράδοση ανάγει την ίδρυση του ιερού της Λινδίας Αθηνάς στους μυκηναϊκούς χρόνους, η δε ευρύτερη περιοχή της Λίνδου, η Λινδία, παρουσιάζει πλούσια μυκηναϊκά ευρήματα από νεκροπόλεις.

“Lindos is its rock”. This rock, which rises to 116 m, forms the finishing touch to the landscape of Lindos, standing dry and imposing in its bareness and surrounded on all sides by the sea, so that Lindos “may rejoice in the ocean”, in the words of a Hellenistic epigram.

Lindos does not seem to have been particularly important in the earlier periods, though sporadic finds of the Neolithic period and the Bronze Age have been discovered on the acropolis. According to legend, the foundation of the sanctuary of Athena Lindia goes back to the Mycenaean period, and rich Mycenaean finds have been yielded by cemeteries in the broader area of Lindos.

www.visitgreece.gr

Η χρυσή εποχή της Λίνδου είναι η αρχαϊκή (7ος-6ος αι. π.Χ.), όταν πρωτοστατεί στην αποικιακή κίνηση με την ίδρυση προπύλων της Γέλας στη Σικελία. Στον 6ο αι. π.Χ. κυριαρχεί η μορφή ενός μετριοπαθούς τυράννου, του Κλεόβουλου, που κυβέρνησε τη Λίνδο για πολλά χρόνια και είχε συγκαταλεχθεί από τους αρχαίους ανάμεσα στους «επτά σοφούς». Στην εποχή του χτίστηκε ο αρχαϊκός ναός της Αθηνάς στη θέση ενός παλαιότερου και η ακρόπολη πήρε την πρώτη μνημειακή της διαμόρφωση.

Με την περσική εξάπλωση και αργότερα με το συνοικισμό και την ίδρυση της νέας πόλης της Ρόδου (408 π.Χ.) η σημασία της Λίνδου ως πολιτικής και οικονομικής δύναμης μειώνεται, χωρίς όμως να πάψει να είναι ένα σημαντικό κέντρο, κυρίως λόγω του φημισμένου ιερού της Αθηνάς, το οποίο στην ελληνιστική περίοδο πήρε την οριστική μνημειακή διαμόρφωσή του και έγινε το πρώτο ανάμεσα στα μεγάλα παρθοδιακά ιερά.

Η ακρόπολη χρησίμευε ως φρουρίο τόσο στην αρχαία όσο και στη βυζαντινή, την ιπποτική και την οθωμανική περίοδο.

Η ανάβαση στην ακρόπολη γίνεται και σήμερα από τον ίδιο ανηφορικό δρόμο όπως και στην αρχαιότητα. Μετά την πρώτη εξωτερική είσοδο του μεσαιωνικού φρουρίου και πριν αρχίσουμε την ανάβαση της μεγάλης κλίμακας που οδηγεί στο ιπποτικό διοικητήριο, συναντούμε αριστερά μας δύο σημαντικά μνημεία: μια ημικυκλική εξέδρα ελληνιστικής εποχής και, κοντά της, ανάγλυφη στο βράχο, μια πρύμνη αρχαίου πλοίου, βάση του ανδριάντα του Αγησάνδρου Μικίωνος, που φιλοτέχνησε ο γλύπτης Πυθόκριτος στις αρχές του 2ου αι. π.Χ.

Η ιπποτική οχύρωση της Λίνδου ανάγεται στο 14ο-15ο αι. μ.Χ. Περνώντας μέσα από το ισόγειο του ιπποτικού διοικητηρίου, βγαίνουμε σε μια μεγάλη πλατεία, που καταλαμβάνει το χαμηλότερο επίπεδο της ακρόπολης και ήταν στα αρχαία χρόνια γεμάτη αφιερώματα.

Μια σειρά από θολωτές κατασκευές, που δημιουργήθηκαν στον 1ο αι. π.Χ., πλαισίωνε και από τις δύο πλευρές μια κλίμακα που οδηγούσε στο επίπεδο της μεγάλης ελληνιστικής στοάς, η οποία κατασκευάστηκε γύρω στο 200 π.Χ. Η μεγάλη κλίμακα πίσω από τη στοά οδηγεί στο ψηλότερο επίπεδο, όπου βρίσκονταν τα προπύλαια και ο ναός της Αθηνάς, που αποτελούσαν το κυρίως τέμενος.

Ένας τοίχος με πέντε εισόδους απομόνωνε τελείως το ναό από τον έξω κόσμο. Μπροστά και πίσω ανοίγονταν στοές με δωμάτια. Η εσωτερική στοά πλαισίωνε μια αυλή μπροστά από το ναό, στην οποία υπήρχε πιθανώς και ένας βωμός. Ο ναός, διαστάσεων περίπου 22x8 μ., είναι δωρικός αμφιπροστυλός τετράστυλος. Χτίστηκε μέσα στον 4ο αι. π.Χ. ή στις αρχές της ελληνιστικής περιόδου στη θέση του ναού του Κλεόβουλου, που είχε καεί το 392 π.Χ. Βρίσκεται στο ψηλότερο μέρος του βράχου και αποτελούσε την κατάληξη της κλιμακωτής προοπτικής που προσφέρουν η στοά και τα προπύλαια σ' αυτόν που ανέβαινε στην ακρόπολη.

Από το ψηλότερο σημείο της ακρόπολης φαίνεται η κάτω πόλη, στην οποία κυριότερα ορατά αρχαία μνημεία είναι το θέατρο, το Τετράστοον και το Αρχοκράτειον, μνημειώδης τάφος σπουδαίας λινδιακής οικογένειας στη θέση Καμπάνα. Στην κάτω πόλη βρίσκεται η βυζαντινή εκκλησία της Παναγίας, του 15ου αι., με τοιχογραφίες του 17ου και του 18ου αι. Σε πολύ καλή κατάσταση σώζεται ο παραδοσιακός οικισμός της Λίνδου, με παλιά αρχοντικά, τα σημαντικότερα του 17ου αι., που φανερώνουν τη μεγάλη ναυτική ακμή της Λίνδου στην πρώιμη τουρκοκρατία, όπως ακριβώς συνέβαινε και σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας της.

The Archaic period (7th-6th c. BC) was a golden age for Lindos, which played a leading role in the Greek colonisation movement, its most important foundation being Gela in Sicily. The 6th c. BC was dominated by the figure of a moderate tyrant, Kleoboulos, who ruled Lindos for many years, and was included amongst the “seven sages” of the ancient world. During his rule, the Archaic temple of Athena was built on the site of an earlier structure, and the acropolis received its first monumental form.

The Persian advance and later the merger of the three old cities into the new city of Rhodes (408 BC) led to a diminution in the importance of Lindos as a political and economic power. It nevertheless continued to be an important centre, focused on the famous sanctuary of Athena, which received its final monumental form in the Hellenistic period and became the leading sanctuary on the island. The acropolis was used as a fortress in antiquity, as well as in Byzantine times, in the period of the Knights of St. John, and in that of Ottoman rule.

Today, the ascent to the acropolis is still by the same steep road as in antiquity. After the first outer entrance to the medieval fortress, and before beginning to climb the large stairway that leads up to

1. Ημικυκλική εξέδρα
Semicircular exedra
2. Ανάγλυφο καράβι
Relief of a boat
3. Κλίμακα ανόδου στο κάστρο
Stairway leading up to the fortress
4. Ιπποτικό διοικητήριο
Administrative Building of the Knights
5. Βυζαντινή εκκλησία Αγίου Ιωάννου
Byzantine church of Ayios Ioannis
6. Λείψανα ναού, πιθανώς ρωμαϊκής εποχής
Remains of a temple, probably of the Roman period
7. Υστεροελληνιστική κλίμακα
Late Hellenistic stairway
8. Μεγάλη ελληνιστική στοά
Large Hellenistic stoa
9. Κλίμακα προπυλαίων
Stairway to the Propylaea
10. Εξωτερική στοά προπυλαίων
Outer stoa of the Propylaea
11. Εσωτερική στοά
Inner stoa
12. Ρωμαϊκή στοά
Roman stoa
13. Δωμάτια
Rooms
14. Στοά ανατολικής πλευράς
Stoa on the east side
15. Ναός Αθηνάς Λινδίας
Temple of Athena Lindia

the Administrative Building of the Knights, we encounter two important monuments on our left: a semicircular Hellenistic exedra, and, next to it, a depiction of the prow of an ancient ship carved in relief in the rock, which formed the base of a statue of Agesandros, son of Mikion, the work of the sculptor Pythokritos in the early 2nd c. BC.

The fortification of Lindos by the Knights goes back to the 14th-15th c. AD. Passing through the ground-floor of the Knights' Administrative Building, we emerge into a large square, which occupies the lowest level of the acropolis and was full of votive offerings in ancient times.

A row of vaulted structures, built in the 1st c. BC, stood on either side of a stairway leading up to the level of the large Hellenistic stoa, built ca. 200 BC. The large stairway behind the stoa leads up to the highest level where are to be found the Propylaea and the temple of Athena, which formed the main sacred precinct. The temple was completely isolated from the outside world by a wall with five entrances. In front of and behind it were stoas with rooms. The inner stoa flanked a courtyard in front of the temple, in which there was probably an altar. The temple, which measures about 22x8 m, is a Doric, amphiprostyle tetrastyle structure. It was erected in the 4th c. BC or in the early Hellenistic period on the site of Kleoboulos' temple, which had burned down in 392 BC. It stands at the highest point of the rock and was the culmination of the stepped vista offered by the stoa and the Propylaea to anyone ascending to the acropolis.

From the highest point of the acropolis can be seen the lower city, in which the most important monuments still visible are the theatre, the Tetrastoon and the Archokrateion, at Kambana, a monumental tomb of an important Lindian family. The Byzantine church of the

Panayia is also in the lower city. It was built in the 15th c. and decorated with wall-paintings in the 17th and 18th c. The traditional settlement of Lindos is in a very good state of preservation. A large number of *archontika* (mansions) survive, the most important of them from the 17th c., indicating that Lindos was a flourishing naval power in the early period of Turkish rule, as indeed throughout its entire history.